ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 25ης Νοεμβρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-308/97,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση της Pretura circondariale di Bari (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Giuseppe Manfredi

και

Regione Puglia,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 84, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Kapteyn (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm και K. M. Ιωάννου, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— ο Manfredi, εκπροσωπούμενος από τους Domenico Bellantuono και Gaetano Stea, δικηγόρους Bari,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή Umberto Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Oscar Fiumara, avvocato dello Stato,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Ιωάννη Χαλκιά, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τη Χρυσούλα Τσιαβού, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Kareen Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Frédéric Pascal, σύμβουλο κεντρικής διοικήσεως στην ίδια διεύθυνση,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Ana Maria Alves Vieira και τον Francesco Ruggeri Laderchi, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις του Manfredi, εκπροσωπούμενου από τον Domenico Bellantuono, της Ιταλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης

από τον Francesca Quadri, avvocato dello Stato, της Ελληνικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπούμενης από τον Ιωάννη Χαλκιά, και της Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον Francesco Ruggeri Laderchi, κατά τη συνεδρίαση της 19ης Ιουλίου 1998,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιουλίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 19ης Αυγούστου 1997, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Σεπτεμβρίου 1997, η Pretura circondariale di Bari υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 84, σ. 1).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο προσφυγής που άσκησε ο Manfredi κατά του διοικητικού μέτρου 2387/96/Α, της 3ης Δεκεμβρίου 1996, με το οποίο η Regione Puglia, Ufficio Regionale del contenzioso (διοικητική περιφέρεια της Puglia, υπηρεσία διοικητικών διαφορών), διέταξε την εκρίζωση του αμπελώνα επιτραπέζιων σταφυλιών, ποικιλίας Italia, που είχε φυτεύσει ο προσφεύγων κατά τα έτη 1991 και 1992, χωρίς διοικητική άδεια, σε τμήμα της ιδιοκτησίας του, εκτάσεως 2,7331 εκταρίων, που βρίσκεται στην περιοχή Mola di Bari, και του επέβαλε διοικητικό πρόστιμο 2 763 100 ιταλικών λιρών (LIT).

3 Κατά την ιταλική διοίκηση, ο Manfredi είχε έτσι παραβεί το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87.

Το κοινοτικό δίκαιο

4 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 337/79 του Συμβουλίου, της 5ης Φεβρουαρίου 1979, περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 112), τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 454/80 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/028, σ. 15). Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του τελευταίου αυτού κανονισμού αντικατέστησε τον τίτλο ΙΙΙ του κανονισμού 337/79 με έναν νέο τίτλο ΙΙΙ, τιτλοφορούμενο «Κανόνες σχετικά με την παραγωγή και τον έλεγχο της εξελίξεως του αμπελουργικού δυναμικού».

5 Το άρθρο 30 του κανονισμού 337/79, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 454/80, που περιλαμβάνεται σ' αυτόν τον τίτλο ΙΙΙ, ορίζει:

«1. (...) Απαγορεύεται κάθε νέα φύτευση αμπέλου μέχρι την 30ή Νοεμβρίου 1986, εκτός από τη φύτευση που γίνεται σε εκτάσεις που προορίζονται για παραγωγή σταφυλιών προερχομένων από ποικιλίες που έχουν καταταχθεί για την εν λόγω διοικητική μονάδα αποκλειστικά στην κατηγορία ποικιλιών επιτραπεζίων σταφυλιών».

6 Η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1208/84 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1984 (ΕΕ L 115, σ. 77). Η όγδοη αιτιολογική σκέψη αυτού του τροποποιητικού κανονισμού έχει ως εξής:

«Εκτιμώντας ότι, επειδή το σημερινό δυναμικό των αμπελώνων επιτραπέζιων σταφυλιών υπερβαίνει τις ανάγκες, είναι σκόπιμο να επεκταθεί στο σύνολο των αμπέλων η απαγόρευση νέων φυτεύσεων (...)».

7 Το άρθρο 30 του κανονισμού 337/79, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, αριθ. 11, του κανονισμού 1208/84, έχει ως εξής:

«1. Απαγορεύεται κάθε νέα φύτευση αμπέλου μέχρι τις 31 Αυγούστου 1990.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν άδειες νέων φυτεύσεων στις εκτάσεις που προορίζονται για παραγωγή v. q. p. r. d. για τους οποίους η Επιτροπή ανεγνώρισε ότι η παραγωγή, λόγω των ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, είναι σημαντικά μικρότερη από τη ζήτηση.»

8 Στις 16 Μαρτίου 1987, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 822/87 ο οποίος, σύμφωνα με την πρώτη αιτιολογική του σκέψη, αποτελεί κωδικοποίηση της προγενέστερης νομοθεσίας.

9 Το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού ορίζει:

«1. Απαγορεύεται κάθε νέα φύτευση αμπέλου μέχρι τις 31 Αυγούστου 1990.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν άδειες νέων φυτεύσεων στις εκτάσεις που προορίζονται για παραγωγή v. q. p. r. d., για τους οποίους η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η παραγωγή, λόγω των ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, είναι σημαντικά μικρότερη από τη ζήτηση.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν άδειες νέων φυτεύσεων:

— για τις εκτάσεις που προορίζονται για καλλιέργεια μητρικών φυτειών υποκειμένων αμπέλου,

— για τις εκτάσεις που προορίζονται για νέες φυτεύσεις στα πλαίσια μέτρων αναδασμού ή μέτρων απαλλοτρίωσης για λόγους κοινής ωφελείας, που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των ισχυουσών εθνικών νομοθεσιών,

— στα κράτη μέλη στα οποία η παραγωγή ν. q. p. r. d. κατά τις περιόδους 1975/76, 1976/77 και 1977/78 ήταν μικρότερη από το 60 % της συνολικής παραγωγής οίνων, για τις εκτάσεις που προορίζονται για νέες φυτεύσεις σε εκτέλεση προγραμμάτων ανάπτυξης των εκμεταλλεύσεων υπό τους όρους που καθορίζονται στην οδηγία 72/159/ΕΟΚ,

— για τις εκτάσεις που προορίζονται για αμπελουργική έρευνα.

3. Με σταφύλια που προέρχονται από αμπελώνες φυτεμένους κατά παράβαση των κοινοτικών ή εθνικών διατάξεων περί νέων φυτεύσεων αμπέλου, κατά την έννοια του παραρτήματος V, δεν είναι δυνατόν να παραχθεί επιτραπέζιος οίνος. Τα προϊόντα τα προερχόμενα από τα σταφύλια αυτά μπορούν να διακινούνται μόνο προς οινοπνευματοποιεία. Εντούτοις, από τα προϊόντα αυτά, δεν μπορεί να παραχθεί αλκοόλη με αποκτημένο κατ' όγκον αλκοολικό τίτλο ίσο ή κατώτερο από 80 % vol.

4. Η αναγνώριση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, αποφασίζεται μετά από αίτηση κράτους μέλους σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 83.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.»

10 Το άρθρο 6 του κανονισμού 822/87 τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1325/90 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990 (ΕΕ L 132, σ. 19). Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του τελευταίου αυτού κανονισμού έχει ως εξής:

«Εκτιμώντας ότι η προαναφερόμενη απαγόρευση νέων φυτεύσεων, συνδυαζομένη με τον περιορισμό της ασκήσεως του δικαιώματος επαναφυτεύσεως όσον αφορά τον επιτραπέζιο οίνο, τα επιτραπέζια σταφύλια, καθώς και τις μητρικές φυτείες υποκειμένων αμπέλου, εμφανίζει τον κίνδυνο να μην επιτρέψει στους τομείς αυτούς την προσαρμογή της προσφοράς στην εξέλιξη της ζήτησης (...)».

11 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1325/90, διαλαμβάνει:

«1. Απαγορεύεται κάθε νέα φύτευση αμπέλου έως τις 31 Αυγούστου 1996.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν άδειες νέων φυτεύσεων για την αμπελουργική περίοδο 1990/91, για εκτάσεις που προορίζονται για παραγωγή v. q. p. r. d., για τους οποίους η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει ότι η παραγωγή, λόγω των ποιοτικών χαρακτηριστικών της, είναι σημαντικά μικρότερη από τη ζήτηση.»

12 Αυτή η διατύπωση του άρθρου 6 του κανονισμού 822/87 τροποποιήθηκε εν συνεχεία με τον κανονισμό (ΕΚ) 1592/96 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1996 (ΕΕ L 206, σ. 31), του οποίου η πρώτη αιτιολογική σκέψη διαλαμβάνει:

«Εκτιμώντας ότι κάθε νέα φύτευση αμπέλου απαγορεύεται έως τις 31 Αυγούστου 1996· ότι λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα θα πρέπει, αναμένοντας τις αποφάσεις του Συμβουλίου επί της αναμορφώσεως του τομέα, να παραταθεί κατά δύο περιόδους η υπάρχουσα απαγόρευση· ότι συντρέχει ωστόσο λόγος να μην περιληφθούν στην απαγόρευση αυτή οι εκτάσεις που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών αφενός και να γίνει παρέκκλιση υπέρ ορισμένων οίνων τους οποίους ζητεί η αγορά λόγω των ποιοτικών τους χαρακτηριστικών αφετέρου».

13 Το άρθρο 6 του κανονισμού 822/87, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, αριθ. 1 του κανονισμού 1592/96, διαλαμβάνει:

«1. Κάθε νέα φύτευση ποικιλιών αμπέλου εκτός από εκείνες οι οποίες κατατάσσονται, για τη συγκεκριμένη διοικητική ενότητα, μόνο εντός των ποικιλιών επιτραπέζιων σταφυλιών απαγορεύεται μέχρι τις 31 Αυγούστου 1998.

(...)»

Το προδικαστικό ερώτημα

14 Θεωρώντας ότι η προσφυγή που άσκησε ο Manfredi κατά του διοικητικού μέτρου 2387/96/Α έθετε πρόβλημα ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου, η Pretura circondariale di Bari ανέστειλε τη διαδικασία προκειμένου να ρωτήσει το

Δικαστήριο αν «η απαγόρευση φυτεύσεως νέων αμπελώνων, που διαλαμβάνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, περιλαμβάνει και τους αμπελώνες που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών».

15 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει, πρώτον, να εξεταστούν οι τροποποιήσεις που επέφερε ο κοινοτικός νομοθέτης στον κανονισμό 337/79, όπως διαμορφώθηκε με τον κανονισμό 454/80.

16 Από το άρθρο 30, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι, έως τις 30 Νοεμβρίου 1986, απαγορευόταν κάθε νέα φύτευση αμπελώνα, με εξαίρεση τη φύτευση ποικιλιών που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

17 Την 1η Μαΐου 1984, η εξαίρεση αυτή καταργήθηκε με τον κανονισμό 1208/84. Πράγματι, κατά το άρθρο 30 του κανονισμού 337/79, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, αριθ. 11, του κανονισμού 1208/84, κάθε νέα φύτευση αμπελώνα απαγορεύεται έως τις 31 Αυγούστου 1990. Όπως προκύπτει από την όγδοη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού, ο κοινοτικός νομοθέτης θεώρησε ότι, αφού το δυναμικό των αμπελώνων για επιτραπέζια σταφύλια υπερέβαινε τις ανάγκες, ήταν σκόπιμο να επεκταθεί η απαγόρευση στις νέες φυτείες ποικιλιών που προορίζονται για την παραγωγή τέτοιων σταφυλιών.

18 Εν συνεχεία, η απαγόρευση κάθε νέας φυτεύσεως αμπελώνα παρατάθηκε με το άρθρο 6 του κανονισμού 822/87 έως τις 31 Αυγούστου 1990, ημερομηνία η οποία τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1325/90. Ως αποτέλεσμα του άρθρου 1, αριθ. 2, του τελευταίου αυτού κανονισμού, η ισχύς της απαγορεύσεως που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 822/87 παρατάθηκε έως τις 31 Αυγούστου 1996.

19 Επομένως, κατά τα έτη 1991 και 1992, η απαγόρευση κάθε νέας φυτεύσεως αμπελώνα είχε εφαρμογή στις ποικιλίες που προορίζονταν για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

20 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1442/88 του Συμβουλίου, της 24ης Μαΐου 1988, για τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1988/89 μέχρι 1995/96, πριμοδοτήσεων για οριστική εγκατάλειψη αμπελουργικών εκτάσεων (ΕΕ L 132, σ. 3). Πράγματι, από το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι, μεταξύ των κατόχων εκμεταλλεύσεων που μπορούν να τύχουν πριμοδοτήσεως για την οριστική εγκατάλειψη, περιλαμβάνονται εκείνοι που καλλιεργούν αμπελουργικές εκτάσεις προοριζόμενες για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών. Σύμφωνα με τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, ήταν αναγκαίο να επεκταθεί η δυνατότητα εγκαταλείψεως σε όλες τις κατηγορίες αμπελουργικών εκτάσεων, προκειμένου να ενισχυθούν τα μέτρα μειώσεως του αμπελουργικού δυναμικού.

21 Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1325/90, κατά την οποία η φύτευση νέων αμπελώνων που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών δεν απαγορευόταν, θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό που επιδιώκεται με τα μέτρα οριστικής εγκαταλείψεως που προβλέπει ο κανονισμός 1442/88. Πράγματι, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στις παραγράφους 23 έως 26 των προτάσεών του, δεν είναι κατανοητό ο κοινοτικός νομοθέτης, αφενός, να παρέλειψε να απαγορεύσει τη φύτευση νέων αμπελώνων που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών και, αφετέρου, να ενθαρρύνει την εκρίζωσή τους με πριμοδοτήσεις οριστικής εγκαταλείψεως.

22 Δεύτερον, επιβάλλεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προβάλλονται ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου κατά της ερμηνείας που έγινε δεκτή.

23 Πρώτον, ο προσφεύγων της κύριας δίκης προβάλλει ότι ο κανονισμός 822/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1325/90, αφορά μόνον τα σταφύλια που προορίζονται για οινοποίηση, εξαιρουμένων των επιτραπέζιων σταφυλιών,

επειδή τα τελευταία δεν εμφαίνονται στον πίνακα των προϊόντων του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, τα οποία διέπονται από την κοινή οργάνωση αγορών στον αμπελοοινικό τομέα.

24 Όμως, μολονότι είναι αληθές ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 822/87 δεν μνημονεύει τα επιτραπέζια σταφύλια, ωστόσο, η διάταξη αυτή αφορά μόνον τα προϊόντα που διέπονται από την κοινή οργάνωση που δημιουργήθηκε με τον κανονισμό αυτόν. Όπως ορθώς παρατήρησε η Επιτροπή, ο κανονισμός 822/87 δεν αφορά αποκλειστικά τον αμπελουργικό τομέα, αλλά εκτείνεται στο σύνολο του αμπελοοινικού τομέα.

25 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, ο εν λόγω κανονισμός περιέχει μεταξύ άλλων κανόνες που αφορούν την παραγωγή και τον έλεγχο της αναπτύξεως του αμπελουργικού δυναμικού, οι οποίοι περιλαμβάνουν, όπως προκύπτει επίσης από το προοίμιό του, τους κανόνες οι οποίοι διέπουν τη φύτευση των αμπελώνων και την κατάταξη των αμπελώνων χωρίς οι κανόνες αυτοί να αποκλείουν τους αμπελώνες για επιτραπέζια σταφύλια ή τις ποικιλίες αμπελώνων που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

26 Εξάλλου, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 30 των προτάσεών του, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς, ο κοινοτικός νομοθέτης εξέδωσε αρκετούς κανονισμούς που απέβλεπαν στον έλεγχο ορισμένων πτυχών της παραγωγής επιτραπέζιων σταφυλιών.

27 Δεύτερον, ο προσφεύγων της κύριας δίκης επικαλείται τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 822/87, κατά την οποία εξαίρεση από την απαγόρευση νέων φυτεύσεων «δικαιολογείται (...) αφού ληφθεί υπόψη ο προορισμός τους, για τις νέες φυτεύσεις αμπέλου που κατατάσσονται αποκλειστικά στην κατηγορία των ποικιλιών επιτραπέζιων σταφυλιών».

28 Όπως διευκρίνισε η Επιτροπή, ο κανονισμός 822/87, ο οποίος αποτελεί κωδικοποίηση της προγενέστερης νομοθεσίας, επαναλαμβάνει την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 454/80, η οποία αναφερόταν στην παρέκκλιση για τα επιτραπέζια σταφύλια που προέβλεπε ο κανονισμός 337/79 προτού η απαγόρευση επεκταθεί, με τον κανονισμό 1208/84, στις νέες φυτεύσεις ποικιλιών που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

29 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφού ο αποκλεισμός των ποικιλιών που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών από την απαγόρευση φυτεύσεως νέων ποικιλιών δεν υπήρχε πλέον κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού 822/87, το σχετικό τμήμα της δέκατης έκτης αιτιολογικής σκέψεως του τελευταίου αυτού κανονισμού δεν αντιστοιχεί σε καμία διάταξη που αυτός περιέχει. Όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 36 των προτάσεών του, πρόκειται για σφάλμα το οποίο διαπράχθηκε κατά την κωδικοποίηση της προγενέστερης νομοθεσίας.

30 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως προκειμένου να δοθεί στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1325/90, ερμηνεία προδήλως αντίθετη προς το γράμμα του άρθρου αυτού.

31 Τέλος, ο Manfredi προβάλλει ότι το άρθρο 1, αριθ. 1, του κανονισμού 1592/96 τροποποίησε το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87 προκειμένου να επιτραπούν νέες φυτεύσεις ποικιλιών επιτραπέζιων σταφυλιών από 1ης Σεπτεμβρίου 1996.

32 Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η παρέκκλιση που επέφερε ο κανονισμός 1592/96 στην απαγόρευση νέων φυτεύσεων για τις ποικιλίες επιτραπέζιων σταφυλιών επιβεβαιώνει ότι, πριν την 1η Σεπτεμβρίου 1996, οι νέες φυτεύσεις των ποικιλιών αυτών απαγορεύονταν, όπως προκύπτει επίσης από την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού.

33 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1595/96 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 1996, που τροποποιεί τον κανονισμό 1442/88 (ΕΕ L 206, σ. 36), προβλέπει στο άρθρο 1, αριθ. 2, την κατάργηση των πριμοδοτήσεων οριστικής εγκαταλείψεως για τους κατόχους εκμεταλλεύσεων αμπελουργικών εκτάσεων που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών. Από την τρίτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι ο αποκλεισμός των εκτάσεων που προορίζονται για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών από το ευεργέτημα των πριμοδοτήσεων εγκαταλείψεως ήταν αναγκαίος λόγω του ότι, μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1996, οι εκτάσεις αυτές δεν περιλαμβάνονταν πλέον στο πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως κάθε νέας φυτεύσεως αμπελώνα κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 822/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1592/96.

34 Τέλος, όσον αφορά το αίτημα της Ιταλικής Κυβερνήσεως με το οποίο ζητείται η μη επιβολή κυρώσεων στους αμπελουργούς οι οποίοι παρέβησαν την απαγόρευση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87, νομίζοντας ότι η απαγόρευση αυτή δεν κάλυπτε τις ποικιλίες επιτραπέζιων σταφυλιών, αρκεί η παρατήρηση ότι εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να αποφασίσει αν υπήρξε συγγνωστό σφάλμα και να προσδιορίσει τις συνέπειές του.

35 Ενόψει των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, κατά τα έτη 1991 και 1992, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 822/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1325/90, απαγόρευε τις νέες φυτεύσεις αμπελώνων που προορίζονταν για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ιταλική, η Ελληνική και η Γαλλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 19ης Αυγούστου 1997 η Pretura circondariale di Bari, αποφαίνεται:

Κατά τα έτη 1991 και 1992, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1325/90 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1990, απαγόρευε τις νέες φυτεύσεις αμπελώνων που προορίζονταν για την παραγωγή επιτραπέζιων σταφυλιών.

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Ιωάννου

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Νοεμβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

P. J. G. Kapteyn